

رفتار حرفه‌ای وکلا در آینه دادسرای دادگاه‌های انتظامی

آینه نامه رفتار حرفه‌ای وکلای دادگستری کشورهای عضو اتحادیه اروپا*

۱. دیباچه

۱.۱) نقش وکیل:

در جامعه مبتنی بر احترام به عدالت، وکیل نقش برجسته‌ای ایفا می‌کند. وظیفه او صرفاً انجام دقیق موضوع وکالت در چارچوب قوانین نیست بلکه در یک حکومت قانون‌مدار، حضور وکیل برای اجرای عدالت و نظارت بر انجام وظایف مجریان آن امری ضروری بوده و دفاع از حقوق و آزادی‌ها نیز به عهده اوست. او می‌تواند هم از طریق مشاوره و هم دفاع از حقوق مراجعتیش این وظیفه را انجام دهد.

اهمیت نقش وکیل، تعهدات و تکالیف متنوعی را بر او تحمیل می‌کند که این تکالیف غالباً در موارد زیر نمود پیدا می‌کند:

وظایف و تعهدات وکیل در مقابل:

- مراجعین

- دادگاه‌ها و یا دیگر مراجع ذی صلاحی که در آنها به وکالت از موکل اقدام یا به عنوان مشاور، وی را مساعدت می‌کند.

* - مصوب ۲۸ اکتبر ۱۹۸۸ با اصلاحات ۲۸ نوامبر ۱۹۹۸ لیون. برگردان به فارس آفایان دکتر نصرالله قهرمانی و ابراهیم یوسفی محله وکلای پایه یک دادگستری.

- حرفه‌اش به طور عام و همکارانش به طور خاص.

- جامعه، که ملزم به رعایت قانون نسبت به حقوق شهروندان خود بوده و
وکالت به عنوان یک شغل مستقل و آزاد در چنین جامعه‌ای وسیله‌ای ضروری
برای رعایت حقوق بشر در مواجهه با دولت و سایر قواست.

۴.۱) ماهیت مقررات رفتار حرفه‌ای:

۱.۲.۱) مقررات رفتار حرفه‌ای، مجموعه مقرراتی است که آزادانه توسط وکیل به
منظور تضمین اجرای شایسته وظیفه وکالتی وی در نظر گرفته شده و برای حسن جریان
امور یک جامعه انسانی ضروری است.
عدم رعایت این مقررات توسط وکیل دادگستری در نهایت منجر به اعمال یک تنبه
انضباطی نسبت به او خواهد شد.

۲.۲.۲) در این ارتباط هر کانون وکلا براساس سنت‌های خود، مقررات و روش‌های
خاص خود را داراست. این روش‌ها متنطبق با سازمان، حوزه فعالیت حرفه‌ای کشور
عضو، دادرسی‌های قضائی، اداری و قانونگذاری‌های ملی آن کشور می‌باشند و انتزاع
آنها از این منابع، هم غیرممکن است و هم غیرمطلوب. تلاش برای وضع مقررات
یکسان و کلی نیز در این زمینه ممکن نخواهد کرد زیرا مقررات خاص هر کانون از
ارزش‌های مبتنی بر مبانی مشترک خاص آن کانون ناشی می‌شود.

۳.۱) اهداف آیین‌نامه رفتار حرفه‌ای وکلای اتحادیه اروپا:

۱.۳.۱) گسترش تدریجی اتحادیه اروپایی و فضای اقتصادی اروپایی از یک سو و
افزایش روزافزون فعالیت‌های فرامرزی وکلا در داخل فضای اقتصادی اروپا از سوی
دیگر به تدوین مقررات متحدد الشکل قابل اجرا برای تمامی وکلای فضای اقتصادی اروپا
به منظور حفظ منافع عمومی قطع نظر از وابستگی وکلا به کانون‌های متبوءه‌شان را
ضروری ساخته است.

۱.۳.۲) سازمان‌های نماینده صنفی وکلا که شورای کانون‌های وکلای اروپایی را
تشکیل داده‌اند، می‌خواهند آیین‌نامه حرفه‌ای، ناظر به موارد زیر باشد:

- مقررات مزبور، از این پس، بیانگر اعتقادات مشترک تمامی کانون‌های وکلا اتحادیه اروپایی و فضای اقتصادی اروپایی شناخته شود.
- در کوتاه‌ترین زمان ممکن در دادرسی‌های ملی در فعالیت‌های فرامرزی وکلا اتحادیه اروپایی و فضای اقتصادی اروپایی، قابلیت اعمال پیدا کند.
- در بازنگری قوانین حرفه‌ای داخلی، به منظور ایجاد هماهنگی بیشتر بین کشورهای عضو، می‌خواهد این مقررات مورد لحاظ واقع شوند.
- مقررات حرفه‌ای داخلی اعضا می‌بایست به هر طریق ممکن در راستای انطباق با مقررات حاضر اجرا یا مورد تفسیر قرار گیرند. تا زمانی که مقررات کانون‌ها با این آیین‌نامه تطبیق داده نشده‌اند، فعالیت‌های فرامرزی وکیل تابع مقررات کانون متبوعه خواهد بود.

(۴.۱) صلاحیت نسبی اعمال آیین‌نامه:

مقررات آئی نسبت به وکلای اتحادیه اروپایی و فضای اقتصادی اروپایی آن گونه که در مصوبه ۲۴۹/۲۲-۷۷ مارس ۱۹۷۷ پیش‌بینی شده است، اعمال خواهد شد.

(۵.۱) صلاحیت ذاتی اجرای آیین‌نامه:

بدون اینکه در ایجاد هماهنگی کامل بین اخلاق حرفه‌ای کشورهای عضو اتحادیه اروپا خللی وارد شود، مقررات آئی در مورد فعالیت‌های فرامرزی وکیل در محدوده اتحادیه اروپایی و فضای اقتصادی اروپایی اعمال خواهد شد.

منظور از فعالیت‌های فرامرزی عبارت است از:

- الف) هرگونه ارتباط حرفه‌ای وکلای کشورهای عضو با هم.
- ب) فعالیت‌های وکیل در دیگر کشورهای عضو، حتی اگر وکیل مزبور به آن کشور نرفته باشد.

(۶.۱) تعاریف:

در این مقررات اصطلاحات زیر بدین معنا به کار رفته‌اند:

Etat membre de provenace -
یعنی دولت عضوی که کانون متبوعه وکیل بدان
تعلق دارد.

Etat membre d'accueil -
یعنی هر دولت عضو دیگری که در محدوده آن، وکیل
یک فعالیت حرفه‌ای فرامرزی انجام می‌دهد.

Autorité compétence
یعنی سازمان‌های صنفی یا مراجع صالح دولت عضو که
صلاحیت وضع مقررات حرفه‌ای یا اعمال کنترل‌های انضباطی نسبت به وکلا را دارند.

۱.۲ اصول کلی

۱) استقلال:

۱.۱.۱) کثرت تعهدات و تکالیفی که بر عهده وکیل قرار گرفته است، مستلزم وجود
استقلال کاملی است که وکیل را از فشارهای واردۀ علی‌الخصوص فشارهای ناشی از
اعمال نفوذ‌های خارجی و منافع شخصی خود وی، مصون بدارد.
این استقلال جهت تضمین اجرای عدالت ضروری است، همان‌گونه که رعایت
بی‌طرفی برای یک قاضی ضروری است.

وکیل باید از هر اقدامی که موجب صدمه به استقلال او می‌شود پرهیز کند. او باید
همیشه مراقبت کند که در جهت خواشایند موکلش، قاضی و یا دیگر اشخاص، اخلاق
حرفه‌ای وکالت را زیر پا نگذارد.

۱.۱.۲) وجود این استقلال در مورد انجام خدمات ترافعی و غیر ترافعی ضروری
است. مشاوره‌ای که وکیل به مراجعه کننده‌اش می‌دهد، در صورتی که صرفاً برای
خواشایند مراجعین و یا برای حفظ منافع شخصی خود یا ناشی از فشارهای خارجی
بوده باشد و در آنها اخلاق حرفه‌ای رعایت نشده باشد، هیچ‌گونه ارزش واقعی
ندارد.

۲) صداقت و شرافت:

در صورتی که نسبت به شرافت، درستکاری، سلامت و صداقت وکیل تردیدی
وجود داشته باشد کسی نسبت به او اعتماد پیدا نخواهد کرد. اخلاق حرفه‌ای، در نهایت

برای جلب اعتماد نسبت به وکیل نقش مؤثری را در جامعه ایفا می‌کند.

۲.۳) اسرار حرفه‌ای:

- ۲.۳.۱) طبیعت حرفه وکالت ایجاد می‌کند که وکیل امین اسرار مراجعین و مرجع مکاتبات محترمانه آنان باشد. بدون تضمین حفظ اسرار، اعتمادی به وجود نخواهد آمد. بنابراین حفظ اسرار حرفه‌ای هم حق و هم تکلیف اساسی وکیل به شمار می‌رود. این تعهد هم به نفع دستگاه قضائی و هم به نفع مراجعین وکیل می‌باشد. بنابراین اجرای این تعهد باید از حمایت دولت‌ها نیز برخوردار باشد.
- ۲.۳.۲) وکیل باید کلیه اسرار مربوط به اطلاعات محترمانه‌ای را که در چارچوب فعالیت حرفه‌ای اش از آنها آگاهی می‌یابد حفظ کند.
- ۲.۳.۳) این تعهد مقید به زمان خاصی نمی‌باشد.
- ۲.۳.۴) وکیل باید پرسنل و کلیه اشخاصی را که با او در ارتباط با فعالیت حرفه‌ای اش همکاری می‌کنند ملزم به حفظ اسرار حرفه‌ای کند.

۲.۴) رعایت مقررات رفتار حرفه‌ای دیگر کانون‌ها:

- در اجرای مقررات اتحادیه اروپایی و فضای اقتصادی اروپایی، وکیل یک کشور عضو را می‌توان به مراجعت مقررات حرفه‌ای کانون‌های وکلای دیگر کشورهای عضو ملزم کرد. وکیل ملزم است در انجام فعالیت‌های خاص حرفه‌ای از مقررات حرفه‌ای مربوط به آن فعالیت نیز آگاه گردد.
- اعضای شورای کانون‌های وکلای اروپایی ملزم هستند مقررات حرفه‌ای خود را به دبیرخانه شورا ارسال کنند تا وکلا بتوانند از مقررات مذکور با مراجعه به دبیرخانه فتوکپی تهیه کنند.

۲.۵) عدم امکان اشتغال به برخی مشاغل:

- ۲.۵.۱) برای اینکه وکیل بتواند وظایف خود را با استقلال کافی و به گونه‌ای شایسته در جهت تحقق عدالت انجام دهد، باید از اشتغال به پاره‌ای مشاغل که با حرفه وکالت

قابل جمع نیستند پرهیز کند.

۲۰.۲) وکیلی که به عنوان نماینده یا وکیل مدافع موکلش در مراجع قضائی یا دیگر مراجع عمومی ذیصلاح کشورهای عضو حضور پیدا می‌کند باید مقررات مربوط به عدم اشتغال وکیل به برخی مشاغل غیرقابل جمع با وکالت را که در آن کشور اجرا می‌شود مورد توجه قرار دهد.

۲۰.۳) وکیلی که در دیگر کشورهای عضو اشتغال دارد و می‌خواهد به فعالیت تجاری و یا هر فعالیت دیگری که قابل جمع با وکالت نیست پردازد، ملزم است همان گونه که وکلای آن کشور مقررات مربوط به عدم اشتغال به برخی مشاغل مغایر با وکالت را رعایت می‌کنند، او نیز همان مقررات را مورد لحاظ قرار دهد.

۲.۶) تبلیغات شخصی:

۲۰.۱) جز در حدودی که مقررات کانون متبعه وکیل اجازه می‌دهد، وکیل نه شخصاً و نه از طریق اشخاص دیگر نمی‌تواند مبادرت به تبلیغ کند.

۲۰.۲) زمانی که وکیل در نظر دارد به موکلینش اطلاع‌رسانی کند یا تغییر موقعت مکانی خود را اعلام نماید و یا در فعالیتش حضور خود را به عنوان وکیل دادگستری اعلام کند، می‌تواند از طریق رسانه‌های عمومی اقدام نماید.

۲.۷) منافع موکل:

وکیل باید با رعایت موازن قانونی و حرفه‌ای به بهترین وجه از حقوق موکلش دفاع کند حتی اگر این کار با منافع خاص خود او یا یک همکار و یا منافع کلی حرفه‌ای او تعارض داشته باشد.

۲.۸) محدود ساختن مسؤولیت وکیل در قبال موکل:

در حدودی که نظام حقوقی کشور متبعه هر عضو یا نظام حقوقی دیگر کشورهای عضو، اجازه می‌دهند، وکیل می‌تواند مسؤولیتش را در قبال موکلش در چارچوب مقررات حرفه‌ای مربوطه محدود کند.

۴. روابط با موکلین

۳.۱) آغاز و پایان روابط وکیل با موکل:

۳.۱.۱) وظیفه وکالتی وکیل از طریق اخذ وکالت از اشخاص موکل یا وکیل توکیلی او و یا تعیین او توسط مرجع ذیصلاح به عنوان وکیل یک شخص معین، شروع می‌شود. در موارد خاصی که در هویت و صلاحیت شخص موکل یا وکیل توکیلی یا مرجع ذیصلاحی که او را به عنوان وکیل تعیین کرده است ابهامی وجود داشته باشد، وکیل باید به شیوه‌ای معقول نسبت به احراز آن شرایط، اقدام کند.

۳.۱.۲) وکیل باید در اسرع وقت، آگاهانه و با جدیت به مراجعته کننده اش مشورت داده و یا از حقوق او دفاع کند، وی شخصاً مسؤول وظیفه‌ای است که به وی اعطاء شده است، او باید مراجعینش را از میزان پیشرفت موضوع وکالت یا مشاوره آگاه سازد.

۳.۱.۳) وکیل نباید مورد وکالتی را که می‌داند و یا اینکه باید بداند صلاحیت لازم برای انجام آن را ندارد بپذیرد مگر اینکه در آن مورد با یک همکار واجد شرایط همکاری کند. همچنین وکیل نباید مورد وکالتی را که به دلیل تعهدات دیگر، فرصت انجام آن را ندارد، بپذیرد.

۳.۱.۴) وکیلی که در صدد قطع همکاری با یک موکل بر می‌آید، باید مطمئن باشد که موکلش در یک زمان معقول از همکاری یک وکیل دیگر برخوردار خواهد شد.

۳.۲) تعارض منافع:

۳.۲.۱) وکیل نباید در یک موضوع مورد اختلاف به عنوان مشاور یا نماینده یا وکیل مدافع چندین نفر که بین آنها تعارض منافع وجود دارد یا احتمال وجود چنین تعارضی را می‌دهد، ایفا نقش کند.

۳.۲.۲) در موارد زیر وکیل باید از قبول وکالت مراجعین خود پرهیز کند:

- زمانی که احتمال تعارض منافع وجود دارد.

- زمانی که خطر نقض تعهد حفظ اسرار حرفه‌ای وجود داشته باشد.

- زمانی که احتمال خدشه بر استقلال وکالتی او وجود داشته باشد.

۳.۲.۳) وکیل نمی‌تواند در موردی که اسرار و اطلاعات موکل سابق وی در معرض

افشاء واقع شود و یا اینکه آگاهی وکیل به امور موکل سابق، انگیزه مراجعته موکل جدید به او بوده باشد، وکالت موکل جدید را پذیرد.

۳.۲.۴) در صورتی که وکلا به صورت جمعی کار می‌کنند، پاراگراف‌های ۳.۲.۱ تا ۳.۲.۳ برای یکایک آنها لازم الاجراء است.

۳.۳) مشارکت در مدعی به:

۳.۳.۱) وکیل نباید حق الوکاله خود را برمبنای مشارکت در مدعی به تعیین کند.

۳.۳.۲) مشارکت در مدعی به توافقی است بین وکیل و موکل، قبل از اینکه به طور نهایی موضوع وکالت، به نفع موکل انجام شده باشد، با این توافق، موکل متعهد می‌شود که بخشی از نتیجه دعوی را که می‌تواند وجه نقد یا بخشی از یک مال یا ارزش آن باشد، به وکیل پرداخت کند.

۳.۳.۳) تعیین حق الوکاله بر مبنای ارزش دعوی در دو حالت مجاز است:

الف) مقررات کانون وکلای کشوری که وکیل تابعیت آن را دارد، آن را پذیرفته باشد.

ب) حق الوکاله مطابق تعریفه قانونی مقرر شده باشد.

۳.۴) تعیین حق الوکاله:

۳.۴.۱) وکیل باید موکلش را از میزان حق الوکاله‌ای که مطالبه می‌کند آگاه کند. میزان این حق الوکاله باید منصفانه و قانونی باشد.

۳.۴.۲) مبنای محاسبه حق الوکاله، مقررات کانون وکلای متبرعه وکیل است مگر اینکه وکیل و موکل توافق دیگری کرده باشند.

اگر وکیل، عضو چند کانون باشد، مقررات کانون اعمال خواهد شد که روابط وکیل و موکل با آن، ارتباط بیشتری دارد.

۳.۵) اقساط حق الوکاله و هزینه‌ها:

زمانی که وکیل پرداخت اقساطی از هزینه‌ها و حق الوکاله‌ها را مورد مطالبه قرار می‌دهد، این مقدار نباید از میزان کارهای انجام شده فراتر رود.

در صورت عدم پرداخت قسط مورد مطالبه، وکیل می‌تواند از انجام موضوع وکالت خودداری و یا از وکالت کناره‌گیری کند. در این صورت باید ضوابط بند ۳.۱.۴ را مورد لحاظ قرار دهد.

۳.۶) مشارکت در حق الوکاله، با شخصی که وکیل نیست:

۳.۶.۱) در مورد حق الوکاله، وکیل نمی‌تواند با شخصی که وکالت ندارد مشارکت کند مگر اینکه مشارکت بین وکیل و دیگر اشخاص، در حقوق کشور متبعه وکیل، مجاز اعلام شده باشد.

۳.۶.۲) قاعده مندرج در بند ۳.۶.۱ در مورد پرداخت وجوه یا تهاتر به عمل آمده توسط وکیل در قبال وراث همکار فوت شده یا شخص وکیل مستعفی که وکیل توکیلی موکل اصلی بوده است، اعمال نمی‌شود.

۳.۷) حل موضوع مورد وکالت به نحو مقتضی و از طریق ارایه مشورت‌های حقوقی:

۳.۷.۱) وکیل باید با توجه به اهمیت و ارزش موضوع وکالت، راه حل‌های مناسبی را به موکل ارایه نماید و در موقع مقتضی مشاوره لازم را در خصوص اقتضای پیگیری توافق یا هر راه حل دیگر جهت حل نهایی دعوی را به او پیشنهاد کند.

۳.۷.۲) هر زمان که موکل نیاز به کسب نظر مشورتی دارد، وکیل باید به مشورت خواهی او پاسخ دهد.

۳.۸) سپرده‌های موکلین

۳.۸.۱) هر زمان و به هر طریقی که وکیل، اموالی را به حساب موکل یا اشخاص ثالث به دست می‌آورد (که ذیلاً سپرده‌های موکلین نامیده می‌شود) ملزم است مقررات ذیل را در مورد آنها رعایت نماید:

- سپرده‌های موکلین همیشه در یک حساب باز در یک بانک یا مؤسسه مالی مشابهی که مورد تأیید مقامات صلاحیتدار باشد، نگهداری خواهد شد. تمامی سپرده‌ها به چنین حسابی واریز خواهد شد مگر اینکه موکل به طور صریع یا

ضمنی ترتیب دیگری را مقرر کرده باشد.

- هر حسابی که به نام وکیل باز می‌شود تحت عنوان سپرده‌های موکلین بوده و وجوده آن متعلق به موکلین وی می‌باشد.

- موجودی حساب‌هایی که وکیل، وجوده مربوط به موکلین خود را در آن واریز می‌کنند باید همواره معادل کل وجوده باشد که به حساب موکلین وصول گردیده است.

- تمامی سپرده‌های موکلین باید در اسرع وقت به موکلین یا به ترتیبی که آنها مقرر می‌دارند پرداخت گردد.

- هرگونه پرداختی از محل سپرده موکلین به اشخاص ثالث ممنوع است مگر اینکه مطابق مقررات یا تصمیم دادگاه صالح یا اذن صریح یا ضمنی موکلی که پرداخت از حساب او صورت می‌گیرد، این پرداخت مجاز اعلام شده باشد.

ممنوعیت پرداخت شامل موارد زیر است:

الف) پرداخت از سپرده‌های متعلق به یک موکل به موکل دیگر یا هزینه کردن برای امور او،

ب) برداشت از سپرده‌های مربوط به موکلین، تحت عنوان حق الوکاله.

- وکیل باید لیست کامل و دقیقی از تمامی هزینه‌های انجام شده از محل سپرده‌های موکلین را به تفکیک تهیه کرده و به موکلی که آن را مطالبه کرده است تسلیم کند.

- سازمان‌های حرفه‌ای متبعه وکیل مجاز هستند با حفظ اسرار حرفه‌ای، اسناد مربوط به سپرده‌های موکلین وکیل را مورد بررسی و ارزیابی قرار دهند تا هم از رعایت مقررات مربوطه اطمینان حاصل کنند و هم مختلف از مقررات مذکور را تبیه انصباطی نمایند.

۳.۸.۲ وکیلی که در یک فعالیت حرفه‌ای در محدوده دیگر کشور عضو، سپرده‌ای از موکلین خود به دست می‌آورد، باید مقررات مالیاتی و حسابداری مربوط به این قبیل سپرده‌ها را مطابق ضوابط کانون متبعه خود رعایت کرده، مگر در موردی که ذیلاً ذکر می‌شود، بدیهی است رعایت مقررات بند ۳.۸.۱ برای وی هم الزامی است.

(۳.۸.۳) وکیلی که در محدوده دیگر دولت عضو، فعالیت می‌کند می‌تواند با موافقت سازمان حرفه‌ای متبعه خود و نیز سازمان حرفه‌ای دیگر دولت عضو، بطور موردنی تحت مقررات حرفه‌ای دیگر کشورهای عضو قرار می‌گیرد بدون اینکه ملزم باشد مقررات لازم الرعایه کانون متبعه‌اش را در آن مورد خاص رعایت کند. در چنین حالتی وکیل ملزم است با اتخاذ تدابیر لازم به موكلینش اطلاع دهد که وی تابع مقررات کانون دیگری است.

(۳.۹) بیمه مسؤولیت حرفه‌ای

(۳.۹.۱) به دلیل ماهیت و گسترده‌گی خطرات ناشی از فعالیت‌های وکالتی، وکیل باید همیشه مسؤولیت حرفه‌ای خود را در یک حد معقول بیمه کرده باشد.

(۳.۹.۲) وکیل در انجام خدمات حقوقی خود در محدوده دیگر کشور عضو، تابع مقررات ذیل می‌باشد:

- وکیل که در کشور دیگر عضو خدمات وکالتی انجام می‌دهد، باید مقررات مربوط به الزام وکلا به بیمه کردن مسؤولیت حرفه‌ای خود را که در آن کشور لازم الاجراست، مراعات کند.

- زمانی که وکیل در کشور کانون متبعه خود، ملزم به بیمه مسؤولیت مدنی حرفه‌ای است و در حال انجام فعالیت حرفه‌ای در دیگر کشور عضو نیز می‌باشد، باید اقدام به افزایش پوشش بیمه‌ای به منظور تحت پوشش قرار دادن مسؤولیت حرفه‌ای فعالیت وکالتی خود در دیگر کشور عضو، نماید.

- در مواردی که مقررات کانون متبعه‌اش اخذ چنین بیمه‌ای را الزامی نکرده است و یا افزایش پوشش بیمه‌ای، آن گونه که ذکر شد، غیرممکن می‌باشد، وکیل باید مسؤولیت حرفه‌ای اش را در دیگر کشورهای عضو در حق موكلین مربوطه در حد مساوی با وکلای آن کشور بیمه کند مگر اینکه این امر هم غیرممکن باشد.

- در حالتی که وکیل طبق قواعد مذکور نمی‌تواند بیمه مناسبی را اخذ کند، باید موكلینش را از وجود خطرات و احتمال ورود خسارات به واسطه فقد بیمه آگاه کند.

- وکیلی که در دیگر کشور عضو خدمات وکالتی انجام می‌دهد، می‌تواند با

موافقت سازمان حرفه‌ای متبعه و سازمان حرفه‌ای دیگر کشور عضو به طور موردي، خود را تحت شمول مقررات لازم‌الاجرا مربوط به يمه مسؤوليت مدنی حرفه‌ای قرار دهد. در اين حالت وکيل باید با اتخاذ اقدامات لازم موکلش را از چنین وضعیتی مطلع کند.

۴. روابط با مرجع قضائی

۴.۱) مقررات حرفه‌ای لازم‌الاجرا در مقام وکيل مدافع

وکيلي که به عنوان وکيل مدافع در يك مرجع قضائي مربوط به دیگر کشور عضو حضور مي‌بايد و يا در جريان يك دادرسي در چنین مرجعی مشاركت مي‌کند، باید مقررات حرفه‌ای لازم‌الاجرا در آن حوزه قضائي را رعایت کند.

۴.۲) جنبه علنی مذاکرات

وکيل باید در هر شرایطی جنبه علنی مذاکرات را رعایت کند. به عنوان مثال او نمی‌تواند بدون آنکه قبلًا وکيل طرف مقابل را مطلع کرده باشد، با قاضی رسیدگی کننده پرونده، ارتباط برقرار کند. او نمی‌تواند استناد و لواحی را به قاضی ارایه دهد مگر اينکه در يك فرصت كافی در اين زمينه با وکيل طرف مقابل صحبت کرده باشد. البته اگر مقررات دادرسي لازم‌الاجرای هر کشوری اين امر را مجاز اعلام کرده باشد، ممتوعيت وجود ندارد.

در مواردي که منع صريح قانوني وجود نداشته باشد، وکيل صرفاً با اجازه صريح وکيل طرف مقابل خواهد توانست دادگاه را از طرح پيشنهادي سازش که توسط طرف پرونده يا وکيل وي ارایه شده است، مطلع کند.

۴.۳) احترام به قاضی

وکيل با ابراز احترام و صداقت نسبت به دادگاه باید با درنظر گرفتن وجودان بدون ترس و واهمه و يا لاحاظ داشتن منافع شخصي خود يا دیگري و يا به خاطر ترس از احتمال تبعات سوء برای خود يا هر شخص دیگر، از حقوق موکلش دفاع کند.

۴.۴) اطلاعات نادرست یا شبههانگیز

وکیل هیچ وقت نباید عالمًا به قاضی، اطلاعات نادرست یا شبههانگیز عرضه کند.

۴.۵) اجرای این قاعده نسبت به داوران یا اشخاص دیگری که نقش مشابه دارند مقررات ناظر به روابط بین وکیل و قاضی، بر روابط وکیل با داور، کارشناس یا هر شخص دیگر که به طور موردی قاضی یا داور را مساعدت می‌کنند، حاکمیت دارد.

۵. روابط بین وکلا

۵.۱) حسن همکاری

به منظور حفظ حقوق موکل و احترام از روندهای نامطلوب مثل سایر موارد مربوط به حفظ حیثیت حرفه‌ای، ضروری است که وکلا براساس اعتماد متقابل با یکدیگر حسن همکاری داشته باشند و در عین حال نباید منافع وکیل و موکل در تعارض قرار گیرد.
 ۵.۱.۲) وکلای هر کشور عضو نسبت به وکلای دیگر کشورهای عضو، همکار تلقنی می‌شوند، لذا باید در روابط با همیگر همکاری صادقانه داشته باشند.

۵.۲) همکاری بین وکلای کشورهای عضو

۵.۲.۱) در صورتی که وکیلی از وکلای یک کشور عضو، به یکی از همکاران در دیگر کشورهای عضو، مراجعه کند و وکیل مورد مراجعه فاقد صلاحیت و توانایی برای انجام کار موضوع پرونده باشد، باید از پذیرش آن کار خودداری کرده بلکه در چنین وضعیتی باید ترتیبات لازم را برای ارتباط دادن آن همکار با یک وکیل واجد صلاحیت فراهم کند.
 ۵.۲.۲) زمانی که دو وکیل از کشورهای مختلف عضو با هم فعالیت می‌کنند بایستی بین نظامهای حقوقی مربوط به کشور خود از یک سو و مقررات کانونهای متبوعه و صلاحیت‌ها و تعهدات حرفه‌ای خود از سوی دیگر هماهنگی لازم را ایجاد کنند.

۵.۳) مکاتبات بین وکلا

۵.۳.۱) وکیلی که با یک همکار خود از دیگر کشور عضو مکاتبه کند و انتظار دارد که

مکاتبه مذکور جبکه محترمانه داشته باشد، باید صراحةً این موضوع را اطلاع آن همکار برساند.

(۵.۳.۲) در صورتی که گیرنده پاکت نامه، از حفظ اسرار مربوط به نامه همکار خود عاجز باشد، می‌باشندی بدون باز کردن پاکت، آن را به هزینه خود عوتدت دهد.

۵.۴) حق الوکاله معرفی

(۵.۴.۱) هیچ وکیلی نمی‌تواند از بابت توصیه یا معرفی موکل به وکیل دیگر از آن وکیل یا هر شخص ثالث دیگر وجهی تحت عنوان حق الوکاله یا حق المشاوره یا عنایون دیگر مطالبه و یا پیذیرد.

(۵.۴.۲) وکیل نبایستی وجهی تحت عنوان کمیسیون بابت معرفی موکل خود، به کسی پردازد.

۵.۵) ارتباط مستقیم با طرف دعوا

وکیل نمی‌تواند در ارتباط با موضوع دعوا، با شخصی که می‌داند وکیل دارد مستقیماً مکاتبه کند، مگر اینکه طرف دعوا این اجازه را به او داده باشد.

۵.۶) تغییر وکیل

(۵.۶.۱) در یک دعوا معمین، وکیل برای دفاع از حقوق شخصی که به او مراجعه کرده است، نمی‌تواند جانشین وکیل دیگری شود، مگر اینکه آن همکار را از این موضوع مطلع کرده و تدابیر اتخاذ شده توسط موکل را در ارتباط با تعیین تکلیف هزینه‌ها و حق الوکاله آن همکار به اطلاع وی رسانده باشد. در عین حال در هر مورد، این وظیفه موجب نمی‌گردد که وکیل جانشین، شخصاً مسؤول پرداخت هزینه‌های انجام شده توسط وکیل سابق و حق الوکاله مربوط به وی تلقی شود.

(۵.۶.۲) در صورتی که اقدام فوری در جهت رعایت مصالح موکل اقتضاء کند، وکیل نمی‌تواند بدون رعایت شرایط مذکور در بند ۵.۶.۱ قبول وکالت کرده ولی در اسرع وقت باید وظیفه موضوع بند ۱۵.۶.۱ اقدام کند.

(۵.۷) مسؤولیت مالی

در روابط حرفه‌ای بین وکلای کشورهای عضو، وکیلی که به همکار خارجی خود، موکلی معرفی می‌کند، شخصاً مسؤول پرداخت حق الوکاله، هزینه‌های مربوط در قبال آن همکار می‌باشد. در عین حال وکلای مذکور می‌توانند در بدء شروع همکاری، ترتیب خاص دیگری را مقرر بدارند.

ضمماً وکیل معرف همواره می‌تواند از قبل، مسؤولیت آتی خود را در قبال پرداخت‌هایی که به وکیل همکار خارجی باید صورت پذیرد، محدود کند.

(۵.۸) ایجاد زمینه پیشرفت برای وکلای جوان

شناخت و آگاهی وکلای کشورهای عضو از قوانین و مقررات دادرسی لازم‌الاجرای کشورهای یکدیگر، در تقویت همکاری و ایجاد اعتماد متقابل نقش مهمی را دارد. بدین منظور وکلای هر کشور عضو، در جهت پیشرفت علمی وکلای جوان دیگر کشورها، سعی در انتقال اطلاعات نظام حقوقی خود به آنان در حین انجام وظایف حرفه‌ایشان خواهند نمود.

(۵.۹) دعاوی بین وکلای کشورهای عضو

(۵.۹.۱) در صورتی که وکیل معتقد باشد یک قاعده حرفه‌ای توسط همکار دیگر کشور عضو نقض شده، او باید توجه آن همکار را به آن جلب کند.

(۵.۹.۲) در صورت بروز هرگونه اختلاف شخصی مرتبط با تکالیف حرفه‌ای بین وکلای کشورهای عضو، آنها باید در بدء امر آن را از طریق دوستانه حل و فصل کنند.

(۵.۹.۳) قبل از اینکه وکیلی در زمینه اختلافات موضوع بندهای ۵.۹.۱ و ۵.۹.۲ در قبال همکار دیگر کشور عضو اقامه دعوای کند، باید کانون‌های متبوعه را مطلع کرده تا آنها در جهت حل و فصل موضوع از طرق مسالمت‌آمیز اقدام کنند.